WM 74

ÎN ACTUALITATE

APELE PAR ÎNVOLBURATE PESTE TOT

• ARGENTINA ȘI AJAX AU ÎNCURCAT CALCULELE LUI HELMUT SCHÖN • ZAGALO ÎNTR-O VIZITĂ INCOGNITO ÎN EUROPA... • CAMPIOANA LUMII TRAVERSEAZĂ OCEANUL ANUNȚÎND NUMAI... DOUĂ VÎRFURI ! !

S-ar părea că la această oră a fotbalului, nesigură pentru marea majoritate a echipelor naționale angajate în cursa plină cu obstacole a preliminariilor campionatului mondial, doar două reprezentative, cea a campioanei lumii și cea a țării organizatoare, nu simt deasupra capului amenințarea imediată a timpului și rezultatelor.

În momentul în care Anglia însăși, inventatoarea jocului, tremură pentru calificare, un calcul sumar ne-ar indica că doar echipele Braziliei și R.F. Germania trăiesc clipe mai liniștite, dar calculul acela rămîne — veți vedea — superficial...

Apele nu mai sînt așa liniștite la cantonamentul lui **Helmut Schön**, despre care se zicea, după cîștigarea confortabilă a titlului european, că nu va avea alte dificultăți în afara celor legate de alcătuirea celei mai inspirate garnituri dintr-un lot... cu prea multe

ZAGALO

valori ap[illegible]. Acea noapte de mijloc de februarie care a marcat, se apreciază, o clipă de derută în fotbalul european (cam la aceeași oră, Țara Galilor reușea un nesperat 1—1 pe Wembley, în fața selecționatei Albionului, Cipru dinamita ierarhiile recunoscute, întrecînd cu 1—0 reprezentativa Irlandei de Nord, iar tînăra garnitură a Argentinei depășea echipa lui **Müller** și **Beckenbauer**, cu mult mai multă ușurință decît arăta golul diferență înscris, din penalty, de **Brindisi**), s-au născut primele neliniști în tabăra lui **Schön**. Dacă punem la socoteală și severa corecție pe care Bayern — cu tot arsenalul ei de reputați internaționali — a primit-o cîteva săptămîni mai tîrziu la Amsterdam, ne aflăm atunci în posesia unei imagini mai complete, înfățișînd o atmosferă în care zîmbetele nu mai sînt atît de fotogenice.

Nici brazilienii, care fac din fotbal începutul și sfîrșitul lumii, nu se arată mai puțin zbuciumați în acest început de lună. După cum se știe, campioana lumii întreprinde un lung turneu transoceanic, fără a se putea folosi de serviciile lui **Pele**, despre care se afirmă că va renunța curînd la stranie hotărîre de a mai evolua în echipa națională, interdicție pe care și-a impus-o de bună voie. În prezent, se cunosc cu exactitate escalele „caravanei" lui **Zagalo** în Europa și Africa, se discută cu înverșunare despre pretențiile materiale „piperate" ale vizitatorilor, despre schimbările tactice intenționate de brazilieni, care anunță — prin gura lui **Joao Havelange**, președintele Confederației — modificări substanțiale în strategia jocului, patru jucători la mijlocul terenului, numai două „vîrfuri" autentice, absențe de marcă, renunțarea în ultima clipă la selecționarea lui **Ademir da Guia**...

Comentatorii apreciază că, spre deosebire de turneele anterioare, campioana „en-titre" traversează Oceanul de această dată mai puțin din rațiuni financiare, și mai ales spre a testa nivelul fotbalului european în preajma campionatului mondial, căutînd să se acomodeze, o clipă mai devreme, cu gazoanele din R. F. Germania, teritoriu pe care delegația sud-americană va zăbovi cel mai mult în periplul ei afro-european.

Socotind drept fericită experiența de la Guadalajara, unde jucătorii săi au fost extrem de greu de abordat, înconjurîndu-se de o liniște desăvîrșită și de... cordoane de polițiști, **Zagalo** — însoțit de cîțiva conducători ai federației din Rio — a vizitat acum cîteva luni orașele ce vor găzdui etapa finală a campionatului mondial, călătorie ținută în mare secret. Căutînd un loc cît mai izolat, **Mario Zagalo** s-a decis în cele din urmă pentru internatul unei școli de schi, situată în munții Pădurea Neagră, în apropierea localității Feldberg, la peste o mie de metri altitudine, așezare în care intenționează să-și instaleze „cartierul general", cu trei săptămîni înaintea fluierului inaugural al grupei de la Frankfurt pe Main, prevăzut pentru 13 iunie 1974.

Auzind de atenția cu care tehnicienii campioanei mondiale tratează orice amănunt legat de viitoarea evoluție la Weltmeisterschaft, unii tehnicieni ai federației engleze împărtășesc și acum declarația făcută presei imediat după eliminarea reprezentativei Angliei din cursa El Mundial-ului, cuvinte puse atunci pe seama amărăciunii de moment și a unei vanități tradiționale: **„Anglia n-are nimic de învățat de la Brazilia"**.

„Chiar nimic ?! — se miră **Doug Gardner**, cunoscutul editorialist al revistei britanice „Sportsworld", continuînd pe același ton: **„Numai dacă am compara șederea echipei engleze la Guadalajara, permanent asaltată de suporteri agitați și critici plictisitori, găzduită în cel mai popular hotel din centrul orașului, cu existența idilică a brazilienilor acolo și tot ar fi ceva de învățat"!**

Așadar, nimeni nu mai are tihnă în aceste zile. Apele fotbalului par învolburate peste tot...

OBIECTIV... 1986!

Conform unei rotații hotărîte de F.I.F.A. (rotație care devine tot mai superfluă, datorită dezvoltării fotbalului pe toate continentele), turneele finale ale campionatelor mondiale de fotbal se desfășoară, alternativ, numai în Europa și în America de Sud. După World Cup—1966, a urmat El Mundial—1970, în 1974 va fi Weltmeisterschaft. Ediția din 1978 va fi găzduită de Argentina, patru ani mai tîrziu întrecerea finală va avea loc — probabil — în Iugoslavia. Pentru 1986, mulți doreau să organizeze marele turneu, dar nimeni nu făcea primul pas cînd, deodată, agențiile de presă au anunțat că un decret promulgat la 21 iunie 1972 la Bogota, de președintele Columbiei, dr. Misael Pastrano Borrero a dat ființă „Comitetului columbian pentru Cupa lumii — 1986", alcătuită dintr-un reprezentant personal al președintelui republicii, alături de delegați ai ministerelor educației, finanțelor și afacerilor externe, ale Oficiului național de turism, împreună cu directorul executiv al Institutului columbian pentru tineret și sport și trei reprezentanți ai federației de fotbal. La 29 noiembrie 1972 comitetul și-a început activitatea. Deci la un an după vizita făcută în Columbia de sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., prilej cu care i-a fost înmînată „Crucea de aur a meritului sportiv" de către președintele țării.

Carnet extern

Neținînd seama că pînă în 1986 mai sînt destui ani, Comitetul dorind ca totul să fie cît mai bine pus la punct, a și pornit la lucru. Mai întîi au fost stabilite cele 12 orașe — gazdă ale meciurilor : Bogota, Cali, Medellin, Barranquila, Cartagena, Santa Maria, Cucuta, Bacaramanga, Ibague, Pereira, Manizales și Armenia.

Deci, se pare că totul e în regulă, mai trebuie așteptată doar... desemnarea oficială a Columbiei !

Pînă atunci să arătăm că, în afară de o echipă de club mai cunoscută, Millionarios din capitala țării, Columbia are un fotbal destul de slab. A luat parte numai de patru ori la întrecerea supremă a echipelor de fotbal și doar în 1962 a ajuns în turneul final (în Chile). În rest, a fost eliminată încă din preliminarii. Acestea fiind rezultatele, ar fi de mirare ca F.I.F.A. să fie de acord cu disputarea competiției mondiale în această țară în care marile întreceri sportive sînt rare și nu există obișnuința organizării care devine tot mai superfluă datorită dezvoltării lor.

T. ALEXANDRU

VĂ PREZENTĂM

CAMPIOANE NAȚIONALE DIN EUROPA

F.C. LIVERPOOL

CUCEREȘTE PENTRU A 8-a OARĂ TITLUL ÎN ANGLIA

• ANUL ÎNFIINȚĂRII : 1892 • ÎN VIZITĂ LA F. C. LIVEPOOL • BILL SHANKLY EXPLICĂ ÎN CE CONSTĂ TĂRIA ECHIPEI • 17 JUCĂTORI DIN LOT CRESCUȚI ÎN PEPINIERA CLUBULUI • FORMAȚIA ACTUALĂ, O ARMONIOASĂ ÎMBINARE DE TINEREȚE ȘI EXPERIENȚĂ

...Citim în „Soccer who's who": **„F. C. Liverpool a fost fondată în 1892 ; după o ceartă între suporterii lui F. C. Everton** (n. n. — club înființat în 1878...), **majoritatea membrilor au părăsit stadionul Anfield pentru Goodison Park. Cei rămași au fondat clubul albroșu și i-au dat numele „F. C. Liverpool". De atunci, din 1892, există marea rivalitate dintre aceste două echipe, rivalitate care a făcut ca titlul de campioană a Angliei să poposească la Liverpool de 14 ori : de șapte ori l-a cucerit Everton, de tot atîtea ori F. C. Liverpool".** Noi facem corectura necesară, datorită ultimului titlu (1972/73) adjudecat de echipa ce poartă numele marelui oraș-port : F. C. Liverpool a devenit campioană de opt ori, întrecîndu-și rivala.

La puține zile după ce erau sărbătoriți pentru reușita lor, băieții antrenați de **Bill Shankly**, scoțianul care de la 1 decembrie 1959 este managerul clubului, cucereau cea de a doua ediție a „Cupei U.E.F.A." : 0—2 la Mönchengladbach, după ce învinseseră pe „Anfield Road" cu 3—0.

Deci, reușită totală. O reușită ce se întrevedea încă de acum aproape trei ani cînd am avut posibilitatea să vizităm clubul din Liverpool și să vedem la lucru această mașină de jucat fotbal și de creat fotbaliști.

...Marți 20 octombrie 1970. Dimineața. Deasupra Liverpoolului, fapt rareori întîlnit în acest nord-vest al Angliei de cele mai multe ori învăluit în cețuri și stăpînit de vînturi, se ridică un soare mediteranean. Dar e un soare cu dinți, care nu reușește să înlăture frigul. Sîntem la terenurile de antrenament ale lui F. C. Liverpool, aflate în cu totul altă parte a orașului decît stadionul de joc. Vizităm vestiarele, instalațiile de oxigenare, sauna, bazinele cu apă caldă sau rece. Încercăm să numărăm terenurile de fotbal pe care se pregătesc piticii, juniorii, cadeții și seniorii. Fiecare grupă cu antrenorul ei, cu vestiarele ei, cu magazia ei de echipament. Peste tot se întrevede nu numai mîna gospodarului, dar și a omului priceput, de meserie.

Noua campioană a Angliei, echipa F. C. Liverpool

Pe unul din terenuri — gazon excelent, ca și pe „Anfield Road" — „păsărarii", cum sînt denumiți jucătorii acestei echipe ce și-a ales ca emblemă o pasăre mitică, totodată emblema orașului. Alături de ei, managerul **Bill Shankly**. Facem cunoștință cu **Clemence**, portarul care s-a distins în mod special în sezonul recent încheiat, cu fundașii **Evans, Lawler** și **Lindsay**, cu mijlocașii **Hughes** și **Tommy Smith**, căpitanul echipei, cu atacanții **Highway, Peter Thompson** etc. Aflăm că nu mai puțin de 17 jucători din lotul primei echipe au fost crescuți de la pitici de clubul alb-roșilor și nu au jucat niciodată la o altă formație decît F. C. Liverpool. **Shankly** ne explică, pe măsură ce vizităm frumosul complex de antrenament, în ce constă tăria echipei : jucătorii își iubesc clubul care i-a crescut, în care s-au afirmat. De altfel, verificînd formația de azi a campioanei Angliei cu însemnările de atunci, reiese că un singur jucător a venit din altă parte în cei aproape trei ani care s-au scurs : atacantul galez **John Toshack**, transferat de la Cardiff City. Apărarea — portarul și cei patru fundași — a rămas neschimbată ; în schimb, transformări totale în liniile de mijloc și în atac, unde a mai rămas doar veteranul **Ian Callaghan**, care, cu cele 442 de partide disputate în divizia I, se apropie de recordul lui F. C. Liverpool deținut de **Billy Liddell** : 492 de apariții în campionat în perioada 1946—1961.

Aceasta este azi F. C. Liverpool, campioana Angliei, echipa veteranului **Bill Shankly**, care după „ieșirea la pensie" a lui **Hunt, Yeats, St. John, Strong** a știut să găsească înlocuitori tineri care să ducă mai departe tradiția unui fotbal atletic, combativ și tehnic în același timp. Echipa actuală reprezintă o armonioasă îmbinare de tinerețe și experiență.

Cît privește returul meciului pentru „Cupa U.E.F.A." recent disputat cu echipa lui **Netzer**, e suficient, credem, să prezentăm opinia unuia dintre spectatori, un spectator însă foarte avizat : dr. **Artemio Franchi**, președintele U.E.F.A. : **„A fost unul dintre cele mai bune meciuri internaționale ce mi-a fost dat să văd în ultimii 10 ani".**

Mircea TUDORAN

- **Anul fondării : 1892.**
- **Campioană în anii 1900—1901, 1905—1906, 1921—1922, 1922—1923, 1946—1947, 1963—1964, 1965—1966, 1972—1973.**
- **Cîștigătoare a diviziei secunde în 1893—1894, 1895—1896, 1904—1905, 1961—1962.**
- **Cîștigătoare a „Cupei Angliei", în 1965.**
- **Participantă în toate competițiile europene interclubur ; cîștigînd un singur trofeu, „Cupa UEFA" ediția 1972—1973.**
- **Cea mai mare victorie la scor : 10—1 cu Rotherham U., în divizia a doua, la 18 februarie 1896.**
- **Cea mai mare înfrîngere la scor : 1—9 cu Birmingham City, tot în divizia a doua, la 11 decembrie 1954.**
- **Manager : Bill Shankly.**
- **Președintele clubului : T.V. Williams (din 1925).**
- **Secretarul clubului : F. B. Robinson.**
- **Stadion : „Anfield Road", capacitate 54 945 locuri ; record de spectatori : 61 905, la meciul cu Wolvehampton Wanderers, în „Cupa Angliei", la 2 februarie 1952.**
- **Culorile : roșu și alb.**
- **Formația tip care a cucerit ultimul campionat : Clemence — Lawler, Smith, Lloyd, Lindsay — Germack, Hughes — Keegan, Heigway, Tochack, Callaghan.**

DE PRETUTINDENI

• PREVEDEREA E MAMA ÎNȚELEPCIUNII. F. C. Bruges, noua echipă campioană a Belgiei, se dovedește foarte prevăzătoare pentru comportarea în sezonul viitor. Antrenorul **Leo Canjels** a și alcătuit planul de pregătire pînă în momentul începerii noii ediții a campionatului belgian, prevăzînd ca antrenamentele să înceapă la 17 iulie. O săptămînă mai tîrziu, jucătorii lui F. C. Bruges vor pleca în Olanda, la renumitul centru de antrenament de la Hogeveen. Mai multe meciuri amicale sînt prevăzute pentru luna august, cînd pe terenul din Klokke (proprietatea clubului din Bruges) vor juca, între altele, **Derby County** și **Borusia Mönchengladbach.**

• CEL MAI TÎRZIU START DIN ULTIMII 54 DE ANI. În Anglia, o inițiativă a federației a produs multă uimire și comentarii din partea tuturor iubitorilor fotbalului. S-a preconizat ca în sezonul viitor campionatul să ia startul la 1 septembrie, lucru care — dacă va fi acceptat de președinții cluburilor, chemați să-și spună părerea prin vot — va consemna cel mai tîrziu start din ultimii 54 de ani ! Scopul acestei măsuri... neconservatoare este de a asigura fotbaliștilor englezi o pauză cît mai lungă pentru refacere după intensul sezon încheiat nu de mult. În plus, se scontează pe o participare mai mare încă de la primele meciuri din partea spectatorilor, care vor fi, probabil, mai avizi de fotbal după mai bine de două luni fără meciuri...

• BILANȚ ITALIAN. O dată campionatul terminat, după cum se știe cu victoria la potou a echipei Juventus, fotbalul italian își face bilanțul sezonului încheiat. O primă și foarte mulțumitoare concluzie este aceea a creșterii numărului de spectatori și, implicit, a încasărilor la meciurile primei divizii. În ediția 1972—1973 a campionatului italian au asistat 7 853 731 de spectatori în total, față de cei 7 093 906 ai sezonului trecut, lucru care atestă o creștere de 10,5! Încasările s-au ridicat la 16,3 miliarde lire, față de 13,9 miliarde în sezonul precedent ; progres spectaculos de 21%. Biletele de intrare la meciurile campionatului italian au o valoare medie de 2 450 de lire (respectiv 60 de lei), preț destul de ridicat desigur, dar după cum se vede „tifosi" italieni iau cu asalt stadioanele peninsulei.

• BRAZILIANUL RIVELINO LA REAL MADRID? „Rivelino, titular al selecționatei Braziliei, de trei ori campioană mondială, va juca începînd din sezonul viitor la Real Madrid", afirmă **Pedro Escamilla**, trimisul special al cotidianului madrilen „Marca" în Brazilia. Negocierile începute cu **J. Raimondi**, președintele clubului F. C. Sao Paulo, sînt într-un stadiu avansat. De asemenea, după Escamilla, „16 stele" de primă mărime din fotbalul brazilian sînt pe punctul de a încheia acorduri cu cluburile spaniole, printre care și tînărul internațional **Leivinha**, de la Palmeiras, o mare speranță a fotbalului din „țara cafelei". Această adevărată „fugă" a fotbaliștilor brazilieni spre Spania a devenit posibilă odată cu hotărîrea dirigiuitorilor soccerului spaniol de a anula decizia interzicerii accesului jucătorilor străini începînd cu sezonul de toamnă. Confederația braziliană a sporturilor nu a autorizat încă aceste transferuri, dar se pare că — pînă în momentul de față — nu există nici un inconvenient major care să facă imposibile eforturile cluburilor spaniole, și în special cele ale lui Real Madrid...